

[Tinning]

får sukkersyge med vilje eller for at være på tværs eller for at gøre livet ubehageligt for andre. Folk får sukkersyge af forskellige grunde, men de bliver altså syge, og der er ikke efter vores mening nogen grund til, at de skal straffes økonomisk for det.

Fru Birgith Mogensen siger: »Jeg kender en tilfreds person, som har sukkersyge, og som ville have det meget dårligt med at modtage en insulinpumpe.« Jeg kender også adskillige tilfredse mennesker, som har sukkersyge. Nogle af dem ville såmænd nok også have det dårligt med at modtage en insulinpumpe, fordi de mener, at de kan klare sig udmærket med en insulinpen. Og vores forslag drejer sig altså ikke om – er jeg nødt til at understrege – at enhver, der på nogen måde kan dokumentere at have en eller anden form for sukkersyge, skal udstyres med en insulinpumpe til at bære rundt på, sådan er det ikke. Vores forslag drejer sig om, at enhver, der har fået sukkersyge, uden selv at skulle betale for det skal have stillet de nødvendige testmidler, hjælpemidler osv. til rådighed.

Der er én ting, jeg godt vil pege på i forbindelse med det her forslag, som er så utrolig vigtig. Det gælder også på det her område, at jo bedre muligheder vi giver folk for selv at tage ansvaret for den del af deres liv, som nu hedder sukkersygen, jo bedre mulighed vi giver folk for selv at tage ansvaret for at regulere blodsukkerprocent osv., jo bedre lever ikke alene de folk – det er i sig selv argument nok – men jo billigere slipper faktisk også de, der er så bekymret for pengepungen. Det her drejer sig netop om at forsøge at udbygge et system, hvor folk har de hjælpemidler til rådighed – og dér er insulinpennen for langt de fleste aldeles udmærket – som gør det muligt for dem, selvfølgelig med nogle flere kontrolcheck i løbet af dagen, at regulere sygdommen meget mere præcist end i dag og dermed undgå en række følgesygdomme.

Som Diabetesforeningen har peget på i en henvendelse til alle folketingets medlemmer, er det jo faktisk sådan i dag, at 20–30 pct. af alle insulinbehandlede diabetikere bliver blinde eller mister læsesynet, at 20–30 pct. af alle insulinbehandlede diabetikere får nyresvigt og dør deraf, som regel i 30–40 års alderen, og at diabetikerne efterhånden vil be-
slaglægge 20 pct. af dialyse- og nyretrans-

plantationskapaciteten i Danmark. Det siger jeg ikke, fordi det er fint at komme med nogle skræmmende eksempler, men det siger jeg, fordi lige præcis de oplysninger, som alle tingets medlemmer altså har, meget præcist fortæller os, hvor vi kan sætte ind. Vi kan nemlig sætte ind dér, hvor vi siger: lad os bygge vores politik i forhold til sukkersyge på den stærkeste ressource af alle, nemlig den enkelte, som har sukkersyge, lad os give dem mulighederne for selv at kontrollere sygdommen. Det er ikke alene det eneste rimelige over for dem, men det er også set i et større økonomisk perspektiv det eneste fornuftige.

Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet og medvirke til at få så mange oplysninger som muligt frem og også medvirke til at nå så langt i retning af vores forslag som muligt.

Da dette er det sidste af i alt otte forslag, som de socialpolitiske ordførere har udtalt sig om i dag, vil jeg sige tak både for de mange roser og også for en rar modtagelse. Jeg havde frygtet, at vi skulle høre på for meget snak om, at nu vil VS det ene og det andet. Jeg synes, at i det store og hele er det lykkedes at få en snak om, hvordan vi forbedrer de handicappedes vilkår, og det synes jeg er en rar måde. Jeg håber og tror faktisk, at den debat, som vi skal have i socialudvalget, vil munde ud i konkrete forbedringer, måske ikke inden for nogle få måneder, men i hvert fald inden for en tidsramme på et halvt til et helt år.

Til sidst skal jeg kun opfordre alle handicappede og handicaporganisationer m.fl. og alle andre, som har hjulpet os med dette arbejde, til at holde ved. Det er tit i udvalgsarbejdet, der er brug for den konkrete dokumentation, den konkrete beskrivelse af, hvordan problemerne tager sig ud i det virkelige liv. Uden den hjælp og støtte kan vi i hvert fald ikke få så meget igennem, som vi forhåbentlig ellers kan. Men som sagt tak til kollegerne i socialudvalget for en god debat. Jeg håber selvfølgelig, når nu de idrætspolitiske ordførere er på vej på banen, at det bliver mindst lige så sjovt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning